

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Mentis humanæ impuritas, instabilitas neglectusq[ue], quam sit cuiq[ue]
nocius; quomodoq[ue] eadem reformanda & in Deum eleuanda, fit. Can.
XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

complacencia medullitus amplectens, ac hominibus propter Deum in omnibus licitis obedias, tutissimè confidens eius bonitati, quæ omnibus qui se corde & corpore tradunt & credunt, eidem vbique adest & prouidet in prosperis & aduersis, etiam minimis sua ineffabili prouidentia, melius quam ipsi vel optare possent. Quæcunque igitur tibi eueniunt, non ab homine aut creatura aliqua, sed immediatè à Deo, tanquam de manu prouidentia eius accipias: & hoc æquo imperturbatoq; animo, ac supra vicissitudines rerum humanarum eleuato, atque per amorem in Deum fixo, nihilo magis optans prospera quam aduersa, donec omnis proprietatis & iudicij tui in te funditus moriatur.

De intellectu profundi, curiosi & superbi nocuentis: qui que idem simplificandus sit: quo item omne humanum studium, lectio librorum & scientia referenda sint.

CANON XIX.

Septimum præpediens hominem à spiritali profectu, est studium immoderatum quo intellectus occupatur circa nudas speculationes, & ubi neque deuotio, neque inflammatio affectus queritur, sed lectio aut propter seipsum, quia oblectat, aut propter scientiam tantum frequentatur. Qui eiusmodi sunt efficiuntur vani, inflati sensu suo, præsumptuosi & steriles affectu, qui de spiritu quidem loqui sciunt, sed nihil gustare meruerunt.

Studium & lectio librorum quo referenda fiat.
1. Cor 2
In passione Christi quenam cõtemplanda.

Tu autem non idèd legas, vt doctus habearis, sed deuotus efficiaris. Semper arbitrare te nihil scire, nec aliud optes scire, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. Si Christum bene scis, satis est, si cætera nescis. In huius vita & passione continuo te exerce, contemplando quæ patitur, vt condoleas: quomodo patitur (id est mores & virtutes) vt imitari studeas: & quare patitur, vt charitati eius ipsum redamando, respondeas. Crescat in te iugè desiderium, vt possis pro modulo aliquo domino tuo conformari, sustinendo longanimitè & patienter quæcunque aduersa tibi imponere dignabitur, iuxta omne beneplacitum suum.

Mentis humanae impuritas, instabilitas neglectusque quam sit cuique nociuus: quomodoq; eadem reformanda & in Deum eleuanda sit.

CANON XX.

Octauum quod omnes impedit quo minus in spiritu proficiant, est neglectus interioris hominis, instabilitas cordis, nimiaq; libertas mente euagandi. Inde fit, vt cor depictum varijs idolis, diuinas inspirationes non aduertat, nec se ad Deum leuare illiq; adhærere quæat. Tu verò euagandi occasionibus omnibus sepositis, imaginationes, formas, similitudinesq; rerum ac rememorationes dictorum & factorum omnes, quantum possibile est, excludas: & collectis animi viribus intra teipsum in silentio & quiete spiritus habites, vt mundo purificatoq; intellectu ab imaginibus, & libero ab omni creaturæ affectu, eleuata quoque ad Deum

Deum memoria, qui quid agis, semper in illum tendas, illi vni semper inhæreas. Quid enim circa multa laboras? Vnum cogita, vnum desidera, & quietem reperies. Semper igitur vbicunque fueris hæc vox in auribus tuis sonet: fili mi redeas ad cor, ab omnibus te abstrahens, vt nudato & simplicitate corde, in Deo immobilis perseueres, præter ipsum aliud nihil cogitans aut desiderans, quasi tu solus in mundo cum ipso sis. Et ad hoc tam humiliter, quam feruenter aspira, vt anima tua tota cum omnibus viribus & potentijs suis in Deum (iuxta magnum mandatum legis) collecta, vnus fiat spiritus cum eo.

Mat. 6.
1. Cor. 6.

Tepiditas proficientis vitæ vt complures misere decipiat: & vti per exercitium diuini amoris spiritus hominis inflammatus sit.

CANON XXI.

Nondum impedimentum spiritualis vitæ est, tepiditas, qua multi sola consuetudine ducti opera faciunt bona, perfectionem æstimantes in multitudine operum magis, quam in feruore charitatis, aut intentionis puritate consistere. Ideo tractui diuino non acquiescunt per abnegationem sui. Tu verò hanc regulam tanquam proficiendi compendium tene, vt omni tempore cor tuum amorosa conuersione ad Deum habeas eleuatum, cum feruenti desiderio illi placendi ipsumque diligendi perfectissimè, suspirans & clamans indefinenter per ignitas aliquas orationes breues & aspirationes flammigeras, hoc modo: *O Deus meus, ò vita anime mee, ò totum desiderium & gaudium meum, quando te ardentissime diligam & meipsum ac totum mundum perfecte contempnam. O vtinam possem à meipso totus deficere, & in te liquefieri, absorberi & transformari ex vehementi amoris tui incendio. O Domine, da mihi diligere te ex toto corde, ex tota anima, ex tota mente, & ex omnibus viribus meis.* Et varijs similibus modis dilectum tuum omni tempore amando, & desiderando, vel laudando & gratias agendo, teque in laudem eius offerendo prout vnctio te docebit. Hoc exercitium nobilissimum est, quo ab immenso potes postulare immensa. In infinitum enim se extendere debet desiderium charitatis. Deus autem ipse postulare iussit, & exaudire promisit, qui sua infinita largitate nullum prorsus vel suspirium, vel gemitum ad se emissum sinet redire ad te vacuum. Aut enim nouam gratiam infundit, aut infusam auget, aut efficacius cor tuum trahit, aut dulcius reficit, aut perfectius illuminat, aut potentius confirmat. Noli ergo tanta bona quæ omni momento recipere potes, per desidiam negligere: noli cessare, noli fugere à facie Domini. Sequere dilectum tuum per aquam & ignem, sapiusque distractus, tentatus vel prolapsus ad misericordiam Dominum pœnitens reuertere, rursus viriliter incipe, ac teipsum totum & omnia in eius amore & laude consumere desidera, quia ingratitude siccare facit fontem misericordiarum, & spiritus indefinenter clamat in anima nostra, vt donis Dei, quæ omni momento recipimus, respondamus, ipsum laudando corde & opere, qui est super omnia benedictus, Amen.

Charitas vt
in infinitum
se extendat.
Mat. 6.
Lucæ 11.
Ioan. 16.

Psal. 66.

Bernard.